

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași**

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi

Tel : +0232 213332

Fax :+0232 219899

e-mail :

admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. DGc 4458/11.07.2013

privind soluționarea contestației formulate de

d-na X

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr.**2013**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, prin Referatul motivat nr. din data de2013, înregistrat la instituția noastră sub nr. din data de 22.02.2013, asupra contestației formulate de **d-na X**, domiciliată în municipiul ..., str.nr. 17, bl. H17, sc. B, et. 1, ap. 7, jud. Iași, cod numeric personal reprezentată de Cabinetul de avocat - Y

Contestația este formulată împotriva Deciziei nr. AC2002 din data de 31.12.2012 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată sub nr. ... din2013, emisă de către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale.....

Suma contestată este în valoare totală de **A lei** și reprezintă:

- B lei - dobânzi aferente taxelor vamale;

- C lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de împuternicitul contestatoarei, în persoana doamnei avocat Y și poartă amprenta ștampilei cabinetului de avocat în original, în baza Împuternicirii avocațiale Seria IS//2013 din data de2013.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal atacat a fost

comunicat petentei prin poștă în data de **16.01.2013**, potrivit confirmării de primire anexată la dosarul cauzei, iar contestația a fost depusă în data de **14.02.2013**, aceasta fiind înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sub nr.

Contestația este însoțită de Referatul motivat nr. din data de2013, semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, prin care se propune **admiterea** contestației formulate de **doamna X**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. D-na X, reprezentată de Cabinetul de avocat - Y prin contestația înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sub nr. din data de2013, formulată împotriva Deciziei nr.2002 din data de.... referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată sub nr.din data de2013, solicită anularea deciziei, având în vedere următoarele:

Prin decizia contestată au fost stabilite obligații de plată accesorii în sumă de X lei, calculate asupra unui debit din anul 2002, conform unei declarații vamale existentă la dosarul de executare nr.2002.

Contestatoarea menționează că a contestat executarea silită începută prin Somația nr. din2011, contestație în care a invocat prescripția dreptului la executarea silită pentru un debit din anul 2002, iar Tribunaluli, prin Decizia pronunțată la data de2012, în dosarul cu nr. /2011, a admis recursul formulat de ea în contradictoriu cu Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale și *“s-a constatat prescrisă executarea silită începută în dosarul de executare cu nr. /2002 al intimitei. S-au anulat actele de executare emise pe motiv de prescrierea dreptului de executare silită și a fost respins recursul declarat de DRAOVi.”*

Având în vedere aspectele menționate, contestatoarea consideră că titlul de creanță contestat a fost emis de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale pentru un debit prescris, fiind astfel nelegal, ca urmare, solicită anularea Deciziei nr. AC2002 din data de2012.

Petenta anexează un extras de pe programul Ecris al instanțelor judecătorești, soluția nefiind redactată până la data contestației, urmând ca pe măsură ce va intra în posesia deciziei Tribunalului să o comunice și să fie exonerată de la plata sumelor stabilite în sarcina sa.

Prin adresele nr.din data de2013 și nr.din data de2013, organul de soluționare competent a solicitat Cabinetului de avocat - Y să transmită decizia la care face referire în contestație, respectiv Decizia pronunțată în data de de Tribunalul, în dosarul nr./2011.

Cu adresa fără număr, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. din data de2013, d-na X a transmis Decizia Civilă nr.2012 pronunțată în dosarul nr./2011 de către Secția Civilă a Tribunalului

II. Organul vamal din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale în temeiul art. 88 lit. c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor și altor venituri ale bugetului general consolidat, prin Decizia nr.2002 din2012 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată sub nr.2013, a calculat în sarcina contestatoarei dobânzi în sumă totală de **A lei**, aferente taxei pe valoarea adăugată și taxelor vamale, dobânzi calculate asupra debitelor stabilite prin Actul Constatator nr.2002, accesoriile fiind calculate pentru perioada2011 –2012, pentru un număr de 397 zile de întârziere.

III. Având în vedere constatările organului vamal, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă doamna X datorează accesoriile în sumă de 1.111 lei stabilite de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamaleprin Decizia nr.2002 din data de2012 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată sub nr. din2013, în condițiile în care prin Decizia irevocabilă, pronunțată în data de2012, de Tribunalul – Secția Civilă, irevocabilă, în dosarul nr./2011, s-a admis recursul formulat de doamna X, s-a admis contestația la executare și s-a constatat

prescrisă executarea silită începută în dosarul de executare nr./2002, iar organul vamal propune admiterea contestației pentru suma de A lei.

În fapt, prin Decizia nr.....2002 din data de2012 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată sub nr.din2013, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale a stabilit în sarcina **doamnei X** accesoriile în sumă de A lei aferente debitelor reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă de B lei și taxe vamale în sumă de C lei, stabilite prin Actul Constatator nr. din data de2002. Accesoriile au fost calculate pentru perioada2011 –2012.

Contestatoarea motivează faptul că decizia este emisă ilegal, întrucât accesoriile au fost calculate asupra unui debit prescris.

În drept, potrivit art. 231 Dispoziții privind termenele din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.”

În ceea ce privesc cauzele de întrerupere și suspendare a termenului de prescripție care a început să curgă sub imperiul legii vechi și se calculează potrivit normelor în vigoare la acea dată, se reține faptul că în aplicarea art. 231 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a fost emisă Decizia Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.754/2008, care la pct. 1 precizează:

„Termenele în curs la data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se calculează după normele legale în vigoare la data când acestea au început să curgă. Întreruperea și/sau suspendarea termenului de prescripție se supun/supune normelor în vigoare la data când acestea s-au produs.”

Conform acestor dispoziții, prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale se calculează după normele legale în vigoare la data când s-a născut dreptul organului fiscal la acțiune, astfel încât cauzele de întrerupere și/sau de suspendare pot fi atât cele prevăzute de legea veche, cât și cele prevăzute de noua lege, pentru termenele care au început să curgă sub imperiul legii vechi.

Dispozițiile legale în cauză sunt aplicabile și în ceea ce privește obligațiile fiscale accesorii în baza principiului de drept *“accesoriul urmează principalul”*, astfel că acestea nu mai pot fi stabilite după împlinirea termenelor de prescripție la executare pentru debitele principale, având în vedere și prevederile art. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, potrivit căroră:

„Dreptul la acțiune, având un obiect patrimonial, se stinge prin prescripție, dacă nu a fost exercitat în termenul stabilit în lege.

Odaă,, cu stingerea dreptului la acțiune privind un drept principal se stinge și dreptul la acțiune privind drepturile accesorii.

Orice clauză care se abate de la reglementarea legală a prescripției este nulă”.

În speță fiind vorba de obligații principale reprezentând drepturi vamale stabilite prin Actul Constatator nr. din2002, titlu executor emis anterior datei de 01 ianuarie și aflate în procedura de executare silită, norma legală în vigoare la data la care au început să curgă termenele de prescripție extinctivă este Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, în vigoare până la data de 31decembrie 2002, astfel:

“Art. 25 - (1) Executarea silită a creanțelor bugetare poate fi pornită numai în temeiul unui titlu executoriu emis de organul competent potrivit legii, ori al unui alt înscris căruia legea îi recunoaște caracterul de titlu executoriu.

(2) Titlul de creanță devine titlu executoriu la data la care creanța bugetară este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege sau stabilit de organul competent, ori în alt mod prevăzut de lege.”

“Art. 97 - Termenele de prescripție a dreptului de a cere executarea silită privind o creanță bugetară încep la data când, potrivit legii, se naște acest drept.”

“ART. 98 - Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor bugetare se prescrie după cum urmează:

a) în termen de 5 ani de la data nașterii dreptului de a cere executarea silită pentru creanțele bugetare provenind din impozite, taxe, alte contribuții stabilite potrivit legii, precum și din majorările aferente; [...].”

“Art. 99 - Termenele de prescripție prevazute la art. 98 se întrerup:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune; [...]

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită;[...]”.

“ART. 100 – Termenele de prescripție prevazute la art. 98 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) în cazurile și în condițiile în care suspendarea executării silite este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent; [...]

Începând cu data de 01 ianuarie 2003, devin incidente prevederile Ordonanței Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“ART. 10 - (1) Pentru diferențele de obligații bugetare stabilite prin actele de control sau obligațiile bugetare stabilite prin procesul-verbal de calcul al dobânzilor și penalităților de întârziere pe baza evidenței pe plătitori, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1-15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16-31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare.

(2) Actele de control prin care s-au stabilit diferențe de obligații bugetare conform alin. (1) constituie și înștiințare de plată de la data semnării lor de către debitor ori de la data comunicării, după caz, conform legii”.

„ART. 111 - (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează”.

„ART. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

„ART. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

“ART. 137 –Termenele de prescripție a dreptului de a cere executarea silită privind o creanță bugetară încep la data când, potrivit legii, se naște acest drept.”

“ART. 138 - (1) Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor bugetare se prescrie în termen de 5 ani de la data încheierii anului financiar în care a luat naștere acest drept.”

“ ART. 139 - Termenul de prescripție prevăzut la art. 138 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) în cazurile și în condițiile în care suspendarea executării silite este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent; [....].”

“ ART. 140 - Termenul de prescripție prevăzut la art. 138 se întrerupe:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune; [....]

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită; [...].”

De la data de 01 ianuarie 2004, sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

“ART. 131 - Începerea termenului de prescripție

(1) Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.”

“ART. 132 - Suspendarea termenului de prescripție

Termenul de prescripție prevăzut la art. 131 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) în cazurile și în condițiile în care suspendarea executării este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent, potrivit legii; [...].”

“ART. 133 - Întreruperea termenului de prescripție

Termenul de prescripție prevăzut la art. 131 se întrerupe:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită;[....].”

Față de prevederile legale de mai sus, rezultă că creanțele bugetare sunt scadente la expirarea termenului de plată, dreptul de a cere executarea silită a acestora se prescrie în termen de 5 ani de la data

nașterii dreptului de a cere executarea silită, pentru obligațiile fiscale datorate și neachitate în termen, se datorează accesoriile aferente, din momentul scadenței și până în momentul stingerii sumelor datorate, calcularea dobânzilor reprezentând o măsură accesorie în raport cu debitul, în virtutea principiului de drept “accesoriul urmează principalul”.

Calcularea accesoriilor se efectuează în interiorul termenului de prescripție, acest termen se întrerupe pe data îndeplinirii, în cursul executării silită, a unui act de executare silită.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare competent reține următoarele:

Anterior emiterii deciziei de accesorii contestate, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași a emis, în temeiul art. 145 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a emis Somația nr.SJ/D.I din2011, în dosarul de executare nr./2002, privind obligații de plată neachitate în sumă totală de A lei reprezentând debitele stabilite prin Actul Constatator nr.2002 precum și accesoriile aferente calculate pentru perioada2001 –2011.

Doamna X, prin cererea înregistrată pe rolul Judecătorieisub nr./2011, a formulat în contradictor cu Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale, contestație la executare împotriva Somației nr.SJ/D.I din2011 și titlului executor nr./2002, emise de către intimată.

Prin Sentința Civilă nr. 22210/20.12.2011 pronunțată de Judecătoria Iași, s-a dispus respingerea excepției prescripției dreptului de a cere executarea silită, admiterea în parte a contestației la executare și anularea în parte a Somației nr. 5096/25.02.2011 în ce privește suma de 5.738 lei.

Doamna X a formula recurs împotriva Sentinței Civile nr.2011 pronunțată de Judecătoria Iași, iar prin Decizia Civilă nr./2012, irevocabilă, pronunțată în ședința publică din data de2012, Tribunalul – Secția Civilă, admite recursul declarat de contestatoarea X, **constată prescrisă executarea silită începută în dosarul de executare nr.2002 și anulează actele de executare emise în acest dosar.**

Ca urmare, având în vedere faptul că instanța de judecată a anulat actele de executare silită, se constată faptul că nu mai există motive de întrerupere a termenului de prescripție pentru debitul principal stabilit prin Actul Constatator nr. din2002, debit care s-a prescris la data de2008.

Având în vedere faptul că s-a prescris dreptul de a cere executarea silită a debitului principal reprezentând taxa pe valoarea adăugată și taxe vamale, în virtutea principiului de drept “accesoriul urmează principalul”, este prescris și dreptul de calculare și executare a accesoriilor aferente.

În consecință, dobânzile în sumă totală de **A lei** stabilite de organele vamale prin Decizia nr.2012 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată sub nr.din2013, nu sunt datorate de petentă, urmând a se aplica dispozițiile art. 216 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat”, respective se va proceda la admiterea contestației și anularea deciziei atacate.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE :

Art. 1 Admiterea contestației formulate de **d-na X** și anularea Deciziei nr.2002 din2012 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată sub nr. din2013, pentru suma totală de **A lei**, ce reprezintă:

- B lei - dobânzi aferente taxelor vamale;
- C lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.